

NICOLETTE LOONEN

Duurzame toekomst

Nicolette Loonen, voorzitter Women in Financial Services netwerk

Onlangs hoorde ik op de radio iemand zeggen dat duurzaamheid een sleetse term aan het worden is. Ik vond dit een rare uitspraak omdat we voor mijn gevoel nog maar aan het begin staan van het nadenken over de impact van duurzaamheid op het bedrijfsleven. Waarschijnlijk komt deze bewering voort uit de gedachte dat duurzaamheid een leuke hype is waar bedrijven in hun reclamecampagnes mee kunnen scoren, zonder echt tot de kern te komen. Biologische yoghurt doet het beter dan kunstmatig gezoete dubbelvla, spijkerbroeken van biologisch katoen vliegen over de toonbank en in een elektrische auto door Amsterdam toeren is bijna hipper dan in een bakfiets rijden. Maar net zoals andere hypes zou dan ook deze rage in een rap tempo voorbij zijn.

Het is mijn overtuiging dat we na 200 jaar kapitalisme langzaam transformeren naar een nieuw economisch fundament waarbij duurzaamheid een belangrijke rol speelt. Niet als een modebegrip, maar als een nieuwe manier van leven. Wat betekent duurzaamheid vanuit die gedachte voor de financiële sector? Bij de term duurzaamheid denken veel mensen aan 'groen'. En dus aan allerlei aspecten van bedrijfsvoering die bijdragen aan een beter milieu. Medewerkers die koffiebekertjes recyclen in een speciale afvalcontainer, die leaseauto's met een A-label rijden en die ter compensatie voor de CO₂-uitstoot tijdens een bedrijfs-

uitje bomen planten in een duurzaam bos. Begrijp me niet verkeerd: dit zijn allemaal hele goede initiatieven die hard nodig zijn om te zorgen dat onze aarde over enkele decennia ook nog bewoonbaar is. Maar echt zoden aan de dijk zet dit niet.

De grootste bijdrage aan een duurzame toekomst door de financiële sector komt vanuit een mentaliteitsverandering die ingrijpt in haar eigen bestaansrecht. Financiële instellingen moeten zich realiseren dat we niet door kunnen gaan met de gedachte dat meer, groter en hoger nog langer houdbaar is. Banken en vermogensbeheerders hebben een belangrijke rol gespeeld in de overconsumptie door het verstrekken van overvloedige kredieten. Verzekeraars en pensioenfondsen hebben een beeld neergezet van oneindige rijkdom, waarbij financiële risico's naar de achtergrond werden verdrongen. Hierdoor is in de gehele samenleving het idee ontstaan dat de bomen tot in de hemel reikten. En dat is waar het mis is gegaan.

De financiële sector moet dus nee durven zeggen, zelfs als dit op korte termijn in het nadeel van de klant of van het eigen bedrijf is. De lange termijn moet weer de bovenhand krijgen. Vragen die hierbij horen zijn: 'Is het duurzaam een tophypothek te verstrekken aan een gezin met kinderen waarbij de baan zekerheid van de ouders op de tocht staat?' en 'Levert dit verzeke-

// Doorgaan op de weg naar meer, groter en hoger is ook voor financiële instellingen niet houdbaar //

ringsproduct een bijdrage aan de financiële zekerheid van de klant?' Maar ook vragen als: 'Met welke incentives beloon ik mijn medewerkers om ander gedrag te vertonen?'

Deze gedachte zal centraal staan op het tweede congres van WIFS (7 februari 2011). Met dit congres hopen wij een bijdrage te leveren aan de mentaliteitsverandering in de financiële sector door met toonaangevende sprekers en in workshops een inhoudelijk debat te voeren en tot nieuwe ideeën en inzichten te komen. We staan stil bij verantwoordelijkheid van de sector en de financiële instellingen, maar ook bij de eigen verantwoordelijkheid. Vanuit de gedachte dat vele kleine veranderingen samen een grote knal kunnen veroorzaken, willen we de vrouwen die deelnemen aan het congres in beweging brengen. ■